

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

18 stycznia

№ 3.

Rok 1922.

16. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 maja 1921 roku w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejranej w Berlinie 13 listopada 1908 r.

49

16.

Oświadczenie Rządowe

z dnia 12 maja 1921 r.

w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do międzynarodowej Konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejranej w Berlinie 13 listopada 1908 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 19 an. I. Traktatu Pokoju między Państwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Polską, podpisanego w Wersalu dn. 28 czerwca 1919 r. a ratyfikowanego przez Polskę zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1920 № 150, poz. 720). Rząd Polski przystąpił w dniu 28 stycznia 1920 r. do Konwencji międzynarodowej, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie d. 9 września 1886 r., przejranej w Berlinie 13 listopada 1908 r., wraz z protokołem dodatkowym, podpisanym w Bernie d. 20 marca 1914 r., o treści następującej:

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK
OCHRONY UTWORÓW LITERACKICH I ARTYSTYCZNYCH.

UNION INTERNATIONALE
POUR LA PROTECTION DES ŒUVRES LITTÉRAIRES
ET ARTISTIQUES.

Przejrzana Konwencja Berneńska o ochronie utworów literackich i artystycznych.

Convention de Berne révisée pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski w Imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Mość Król Duński; Jego Królewska Mość Król Hiszpański; Prezydent Rzeczypospolitej Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji, Cesarz Indji; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Cesarska Mość Cesarz Japoński; Prezydent Rzeczypospolitej Liberyjskiej; Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Luksemburski, Książę de Nassau; Jego Książęca Wysokość Książę Monako; Jego Królewska Mość Król Norweski; Jego Królewska Mość Król Szwedzki; Rada Związkowa Konfederacji Szwajcarskiej; Jego Wysokość Bej Tunisu.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; le Président de la République de Libéria; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg Duc de Nassau; Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; Son Altesse le Bey de Tunis.

W równym stopniu ożywieni pragnieniem w sposób najbardziej skuteczny a jednolity ochraniać prawa autorów literackich i artystycznych,

Postanowili zawrzeć Konwencję w celu poddania rewizji Konwencji Berneńskiej z dnia 9 września 1886 roku, Artykułu dodatkowego i Protokołu zamknięcia, załączonych do tejże Konwencji, jako też Aktu dodatkowego i Deklaracji Paryskiej interpretującej z dnia 4-go maja 1896 r.

W następstwie czego mianowani zostali ich pełnomocnikami:

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego, Króla Pruskiego:

Jego Eksc. p. Dr. von Studt, Minister Stanu Królestwa Pruskiego.

Jego Eksc. p. Dr. von Koerner, Rzeczywisty Radca Tajny, Dyrektor Departamentu Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Dr. Dungs, Wyższy Radca Tajny Regencyjny, Radca Referent Departamentu Sprawiedliwości.

P. Dr. Goebel von Harrant, Radca Tajny Legacyjny, Radca Referent Departamentu Spraw Zagranicznych.

P. Robolski, Wyższy Radca Tajny Regencyjny Departamentu Spraw Wewnętrznych.

P. Dr. Kohler, Radca Tajny Sprawiedliwości, Profesor Wydziału Prawnego Uniwersytetu Berlińskiego.

P. Dr. Osterrieth, Sekretarz Generalny Stowarzyszenia ochrony własności przemysłowej.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Belgów:

P. hr. Della Faille de Leverghem, Radca Legacyjny w Berlinie.

P. J. de Borchgrave, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli, były Członek Izby Przedstawicieli.

P. P. Wauwersmans, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli, Członek Izby Przedstawicieli.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Duńskiego.

P. J. H. de Hegerman-Lindencrone, Posel Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Królewskiej Mości Króla Duńskiego w Berlinie.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Hiszpańskiego:

Jego Eksc. p. Luis Polo de Bernabé, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Jego Królewskiej Mości Króla Hiszpańskiego w Berlinie.

P. Eugenio Ferraz y Alcalá Galiano, Radca Ambasady w Berlinie.

W Imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Francuskiej:

Jego Eksc. p. Jules Cambon, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Rzeczypospolitej Francuskiej w Berlinie.

P. Ernest Lavisse, Członek Akademii Francuskiej, Profesor Fakultetu Literackiego w Paryżu, Dyrektor Wyższej Szkoły Normalnej.

P. Paul Hervieu, Członek Akademii Francuskiej, Prezes Towarzystwa Autorów i Kompozytorów Dramatycznych.

P. Louis Renault, Członek Instytutu, Honorowy Minister Pełnomocny, Profesor Wydziału Prawnego w Paryżu.

Également animés du désir de protéger d'une manière aussi efficace et aussi uniforme que possible les droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires et artistiques,

Ont résolu de conclure une Convention à l'effet de reviser la Convention de Berne du 9 septembre 1886, l'Article additionnel et le Protocole de clôture joints à la même Convention, ainsi que l'Acte additionnel et la Déclaration interprétative de Paris du 4 mai 1896.

Ils ont, en conséquence, nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, roi de Prusse:

S. Exc. M. le Dr. von Studt, Ministre d'État Royal Prussien;

S. Exc. M. le Dr. von Koerner, Conseiller intime actuel, Directeur au Département des Affaires étrangères;

M. le Dr. Dungs, Conseiller intime supérieur de Régence, Conseiller rapporteur au Département de la Justice;

M. le Dr. Goebel von Harrant, Conseiller intime de Légation, Conseiller rapporteur au Département des Affaires étrangères;

M. Robolski, Conseiller intime supérieur de Régence, Conseiller rapporteur au Département de l'Intérieur;

M. le Dr. Kohler, Conseiller intime de Justice, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université de Berlin;

M. le Dr. Osterrieth, Professeur, Secrétaire général de l'Association pour la protection de la propriété industrielle,

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le Comte Della Faille de Leverhem, Conseiller de Légation à Berlin;

M. J. de Borchgrave, Avocat près la Cour d'Appel de Bruxelles, ancien Membre de la Chambre des Représentants;

M. P. Wauwersmans, Avocat près la Cour d'Appel de Bruxelles, Membre de la Chambre des Représentants.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. J. H. de Hegerman-Lindencrone, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Danemark à Berlin.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. Luis Polo de Bernabé, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d'Espagne à Berlin;

M. Eugenio Ferraz y Alcalá Galiano, Conseiller d'Ambassade à Berlin.

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Jules Cambon, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de la République française à Berlin;

M. Ernest Lavisse, Membre de l'Académie française, Professeur à la Faculté de Lettres de Paris, Directeur de l'École normale supérieure;

M. Paul Hervieu, Membre de l'Académie française, Président de la Société des Auteurs et Compositeurs dramatiques;

M. Louis Renault, Membre de l'Institut, Ministre plénipotentiaire honoraire, Professeur à la Faculté de Droit de Paris;

P. Fernand Gavarry, Minister Pełnomocny I-ej Klasy, Dyrektor Spraw Administracyjnych i Technicznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Breton, Dyrektor Urzędu Narodowego Własności Przemysłowej.

P. Georges Lecomte, Prezes Towarzystwa Literatów.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji, Cesarza Indji:

Sir Henry Bergne, były Szef Departamentu Handlu w „Foreign Office”.

P. George Ranken Askwith, Radca Królewski, Pomocnik Sekretarza w „Board of Trade”.

P. hr. de Salis, Radca Ambasady w Berlinie.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Włoskiego.

Jego Eksc. p. Komandor Alberto Pansa, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Jego Królewskiej Mości Króla Włoskiego w Berlinie.

P. Komandor Luigi Roux, Adwokat, Senator.

P. Komandor Samuele Ottolenghi, Dyrektor Wydziału Własności intelektualnej.

P. Kawaler Emilio Venezian, Inżynier, Inspektor Wykształcenia przemysłowego.

P. Augusto Ferrari, Adwokat, Wice-Prezes Włoskiego Towarzystwa Autorów.

W Imieniu Jego Cesarzkiej Mości Cesarza Japonji:

P. Dr. Mizuno Rentaro, Radca Referent Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

P. Horiguchi Kumaichi, Drugi Sekretarz Poselstwa w Sztokholmie.

W Imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Liberyjskiej:

Delegacja Cesarstwa Niemieckiego, a w jej imieniu, Jego Eksc. p. Dr. von Korner, Rzeczywisty Radca Tajny, Dyrektor Departamentu Spraw Zagranicznych.

W Imieniu Jego Królewskiej Wysokości, Księcia Luksemburskiego, Księcia de Nassau:

P. Hr. Hippolyte de Villers, Luksemburski Chargé d’Affaires w Berlinie.

W Imieniu Jego Książęcej Wysokości Księcia Monako:

P. Baron de Rolland, Prezes Trybunału Wyższego.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Norweskiego:

P. Klaus Hoel, Szef Wydziału Departamentu Wyznań i Oświecenia Publicznego.

W Imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Szwedzkiego:

P. hr. Taube, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Królewskiej Mości Króla Szwedzkiego w Berlinie.

P. Baron Peder-Magnus de Ugglas, Referendarz Sądu Wyższego.

W Imieniu Rady Związkowej Konfederacji Szwajcarskiej.

P. Dr. Alfred de Claparède, Poseł Nadzwyczajny i Minister Konfederacji Szwajcarskiej w Berlinie.

P. W. Kraft, przydzielony do Urzędu Związkowego dla ochrony własności intelektualnej.

M. Fernand Gavarry, Ministre plenipotentiaire de 1-re class, Directeur de Affaires administratives et techniques au Ministère des Affaires étrangères;

M. Breton, Directeur de l’Office national de la Propriété industrielle;

M. Georges Lecomte, Président de la Société des Gens de Lettres.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d’Irlande, Empereur des Indes:

Sir Henry Bergne, ancien Chef du Département commercial au Foreign Office;

M. George Ranken Askwith, Conseiller du Roi, Assistant Secretary au Board of Trade;

M. le Comte de Salis, Conseil d’Ambassade à Berlin;

Sa Majesté le Roi d’Italie:

S. Exc. M. le Commandeur Alberto Pansa, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d’Italie à Berlin;

M. le Commandeur Luigi Roux, avocat, sénateur;

M. le Commandeur Samuele Ottolenghi, Directeur de la Division pour la propriété intellectuelle;

M. le Chevalier Emilio Venezian, Ingénieur, Inspecteur de l’Enseignement industriel;

M. Augusto Ferrari, Avocat, Vice-Président de la Société italienne des Auteurs.

Sa Majesté l’Empereur du Japon:

M. le Dr. Mizuno Rentaro, Conseiller rapporteur au Ministère de l’Intérieur;

M. Horiguchi Kumaichi, deuxième Secrétaire de Légation à Stockholm.

Le Président de la République de Libéria:

La Délégation de l’Empire allemand et au nom de celle-ci S. Exc. M. le Dr. von Koerner, Conseiller intime actuel, Directeur au Département des Affaires étrangères.

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

M. le Comte Hippolyte de Villers, Chargé d’Affaires de Luxembourg à Berlin.

Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco:

M. le Baron de Rolland, Président du Tribunal supérieur.

Sa Majesté le Roi de Norwège:

M. Klaus Hoel, Chef de Division au Département des Cultes et de l’Instruction publique.

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Comte Taube, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède à Berlin;

M. le Baron Peder-Magnus de Ugglas, Référéndaire à la Cour suprême.

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

M. le Dr. Alfred de Claparède, Envoyé extraordinaire et Ministre de la Confédération Suisse à Berlin;

M. W. Kraft, adjoint de l’Office fédéral pour la Propriété intellectuelle.

W imieniu Jego Książęcej Wysokości Beja Tunisu:
P. Jean Gout, Konsul Generalny Departamentu
Spraw Zagranicznych w Paryżu,
którzy, po wzajemnej wymianie odnośnych
swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte
co do formy, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1.

Kraje zawierające umowę wstępują w stan
Związku dla ochrony praw autorów względem ich
utworów literackich i artystycznych.

Art. 2.

Wyrażenie „utwory literackie i artystyczne”
obejmuje wszelkie dzieła literackie, naukowe i artystyczne bez względu na ich rodzaj i formę, w jakiej są odtworzone, jako to: książki, broszury i inne pisma; utwory dramatyczne i dramatyczno-muzyczne, utwory choregraficzne i pantominy, których układ sceniczny jest piśmiennie lub jakimkolwiek innym sposobem ustalony; utwory muzyczne ze słowami lub bez słów; rysunki, obrazy, utwory architektoniczne, rzeźby, utwory rycinowe, litografie; ilustracje; mapy, plany, szkice i wyroby plastyczne, dotyczące geografii, topografii, architektury lub nauki.

Ochronie podlegają narówni z dziełami oryginalnymi — nie przesądzając praw autora utworu oryginalnego, — tłumaczenia, przystosowania, układy muzyczne oraz inne przeróbki utworów literackich lub artystycznych, jak również zbiory rozmaitych utworów.

Kraje zawierające umowę mają obowiązek zapewnić ochronę utworom powyżej wymienionym.

Dzieła sztuki stosowanej do przemysłu są chronione, o ile na to zezwala wewnętrzne prawodawstwo każdego kraju.

Art. 3.

Niniejsza Konwencja obejmuje utwory fotograficzne oraz utwory otrzymywane w sposób podobny do fotografii. Kraje zawierające umowę winny zapewnić im ochronę.

Art. 4.

Autorowie, należący do któregośkolwiek z krajów związkowych, korzystają, w krajach innych aniżeli kraj powstania utworu, dla swoich utworów zarówno nie ogłoszonych jak i po raz pierwszy ogłoszonych w jednym z krajów związkowych, z praw, które obecnie przysługują lub które mogą być przyznane w przyszłości autorom krajowym, jak również z praw, specjalnie przyznanych przez niniejszą Konwencję.

Korzystanie z tych praw i ich wykonywanie nie wymaga żadnej formalności, korzystanie to i wykonywanie nie zależy od istnienia ochrony w kraju powstania utworu. Wskutek tego poza postanowieniami niniejszej Konwencji, zakres ochrony jakoteż środki dochodzenia obrony, zawarowane autorowi dla obrony jego praw, są normowane wyłącznie podług prawodawstwa tego kraju, gdzie się żąda ochrony.

Son Altesse le Bey de Tunis:
M. Jean Gout, Consul général au Département
des Affaires étrangères à Paris.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Art. 1.

Les Pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection des droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires et artistiques.

Art. 2.

L'expression „oeuvres littéraires et artistiques” comprend toute production du domaine littéraire, scientifique ou artistique, quel qu'en soit le mode ou le forme de reproduction, telle que: les livres, les brochures et autres écrits; les oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales, les oeuvres chorégraphiques et les pantomines, dont la mise en scène est fixée par écrit ou autrement; les compositions musicales avec ou sans paroles; les oeuvres de dessin, de peinture, d'architecture, de sculpture, de gravure et de lithographie; les illustrations, les cartes géographiques; les plans, croquis et ouvrages plastiques, relatifs à la géographie, à la topographie, à l'architecture ou aux sciences.

Sont protégés comme des ouvrages originaux, sans préjudice des droits de l'auteur de l'oeuvre originale, les traductions, adaptations, arrangements de musique et autres reproductions transformées d'une oeuvre littéraire ou artistique, ainsi que les recueils de différentes oeuvres.

Les Pays contractants sont tenus d'assurer la protection des oeuvres mentionnées ci-dessus.

Les oeuvres d'art appliqué à l'industrie sont protégées autant que permet de le faire la législation intérieure de chaque pays.

Art. 3.

Le présente Convention s'applique aux oeuvres photographiques et aux oeuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie. Les Pays contractants sont tenus d'en assurer la protection.

Art. 4.

Les auteurs ressortissants à l'un des pays de l'Union jouissent, dans les pays autres que le pays d'origine de l'oeuvre, pour leurs oeuvres, soit non publiées, soit publiées pour la première fois dans un pays de l'Union, des droits que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, ainsi que des droits spécialement accordés par la présente Convention.

La jouissance et l'exercice de ces droits ne sont subordonnés à aucune formalité; cette jouissance et cet exercice sont indépendants de l'existence de la protection dans le pays d'origine de l'oeuvre. Par suite, en dehors de stipulations de la présente Convention, l'étendue de la protection ainsi que les moyens de recours garantis à l'auteur pour sauvegarder ses droits se règlent exclusivement d'après la législation du pays où la protection est réclamée.

Za kraj powstania utworu uważa się: dla utworów nie ogłoszonych—kraj, do którego należy autor; dla utworów ogłoszonych — kraj, w którym zostały po raz pierwszy ogłoszone, dla utworów zaś ogłoszonych równocześnie w kilku krajach związkowych ten z krajów, którego prawodawstwo zapewnia utworom tym ochronę na najkrótszy przeciąg czasu. Dla utworów ogłoszonych jednocześnie w kraju nie należącym do Związku i w kraju związkowym ten ostatni jest uważany za kraj powstania utworu.

Przez utwory ogłoszone należy rozumieć w pojęciu niniejszej Konwencji utwory wydane. Przedstawienie utworu dramatycznego lub dramatyczno-muzycznego, wykonanie dzieła muzycznego, wystawienie dzieła sztuki, budowa jakiegoś dzieła architektonicznego nie stanowią ogłoszenia.

Art. 5.

Autorowie, należący do któregośkolwiek z krajów związkowych, którzy wydają po raz pierwszy utwory swoje w innym kraju związkowym, korzystają w tym kraju z tych samych praw, co autorowie krajowi.

Art. 6.

Autorowie, nie należący do żadnego z krajów związkowych i po raz pierwszy ogłaszający utwory swoje w jednym z nich, korzystają w tym kraju z jednakich praw co autorowie krajowi, w innych zaś krajach związkowych z praw, przyznanych niniejszą Konwencją.

Art. 7.

Czas trwania ochrony, przyznanej niniejszą Konwencją, obejmuje życie autora i pięćdziesiąt lat po jego śmierci.

Jednakże na wypadek, gdyby czas trwania ochrony nie był w jednakowej mierze przyjęty przez wszystkie kraje związkowe, czas ten określi prawodawstwo kraju, gdzie się żąda ochrony, i nie będzie on mógł przekraczać czasu ustalonego w kraju powstania utworu. Wskutek tego kraje związkowe będą musiały stosować przepisy zawarte w poprzednim ustępie jedynie w granicach, zgodnych z obowiązującym w nich prawem wewnętrznym.

Dla utworów fotograficznych lub otrzymywanych w sposób podobny do fotografii, dla dzieł pośmiertnych, dla dzieł anonimowych lub wydanych pod pseudonimem, czas trwania ochrony określi prawodawstwo tego kraju, gdzie się żąda ochrony, z tem zastrzeżeniem, że czas ten nie będzie przekraczał czasu trwania ochrony, ustalonego w kraju powstania utworu.

Art. 8.

Autorowie utworów nie ogłoszonych, należący do jednego z krajów związkowych, oraz autorowie utworów po raz pierwszy w jednym z tych krajów ogłoszonych, korzystają w innych krajach związkowych, przez cały czas trwania ochrony prawa wzglę-

Est considéré comme pays d'origine de l'oeuvre: pour les oeuvres non publiées, celui auquel appartient l'auteur; pour les oeuvres publiées, celui de la première publication, et pour les oeuvres publiées simultanément dans plusieurs pays de l'Union, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la plus courte. Pour les oeuvres publiées simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un pays de l'Union, c'est ce dernier pays qui est exclusivement considéré comme pays d'origine.

Par oeuvres publiées, il faut, dans le sens de la présente Convention, entendre les oeuvres éditées. La représentation d'une oeuvre dramatique ou dramatico-musicale, l'exécution d'une oeuvre musicale, l'exposition d'une oeuvre d'art et la construction d'une oeuvre d'architecture ne constituent pas une publication.

Art. 5.

Les ressortissants de l'un des pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs oeuvres dans un autre pays de l'Union, ont, dans ce dernier pays, les mêmes droits que les auteurs nationaux.

Art. 6.

Les auteurs ne ressortissant pas à l'un des pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs oeuvres dans l'un de ces pays, jouissent, dans ce pays, des mêmes droits que les auteurs nationaux, et dans les autres pays de l'Union, des droits accordés par la présente Convention.

Art. 7.

La durée de la protection accordée par la présente Convention comprend la vie de l'auteur et cinquante ans après sa mort.

Toutefois, dans le cas où cette durée ne serait pas uniformément adoptée par tous les pays de l'Union, la durée sera réglée par la loi du pays où la protection sera réclamée et elle ne pourra excéder la durée fixée dans le pays d'origine de l'oeuvre. Les Pays contractants ne seront, en conséquence, tenus d'appliquer la disposition de l'alinéa précédent que dans la mesure où elle se concilie avec leur droit interne.

Pour les oeuvres photographiques et les oeuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie, pour les oeuvres posthumes, pour les oeuvres anonymes ou pseudonymes, la durée de la protection est réglée par la loi du pays où la protection est réclamée, sans que cette durée puisse excéder la durée fixée dans le pays d'origine de l'oeuvre.

Art. 8.

Les auteurs d'oeuvres non publiées, ressortissant à l'un des pays de l'Union, et les auteurs d'oeuvres publiées pour la première fois dans un de ces pays jouissent, dans les autres pays de l'Union, pendant toute la durée du droit sur l'oeuvre

dem oryginału, z wyłącznego prawa dokonania przekładu utworów lub dania upoważnienia na przekład.

Art. 9.

Feljetony powieściowe, nowele i wszelkie inne utwory, bądź literackie, bądź naukowe, bądź artystyczne, bez względu na ich treść, ogłaszane w dziennikach lub pismach periodycznych w którymkolwiek z krajów związkowych, nie mogą być bez zgody autorów odtwarzane w innych krajach.

Z wyjątkiem feljetonów powieściowych i nowel, każdy artykuł w dziennikach może być przedrukowany przez inny dziennik, o ile ten przedruk nie jest wyraźnie wzbroniony. Jednakże źródło winno być wskazane; skutki niewypełnienia tego obowiązku określa prawodawstwo tego kraju, w którym żąda się ochrony.

Ochrona niniejszej Konwencji nie stosuje się do wiadomości bieżących lub rozmaitości, mających charakter zwykłych informacji prasowych.

Art. 10.

O prawie czynienia dozwolonych zapożyczeń z utworów literackich lub artystycznych dla publikacji, przeznaczonych do celów pedagogicznych, albo mających charakter naukowy lub wypisów, stanowi prawodawstwo krajów związkowych oraz osobne umowy już zawarte lub te, które mają być pomiędzy nimi zawarte.

Art. 11.

Postanowienia niniejszej Konwencji stosują się do wystawiania publicznego utworów dramatycznych lub dramatyczno-muzycznych i do wykonywania publicznego utworów muzycznych, czy to ogłoszonych, czy nie.

Autorowie utworów dramatycznych lub dramatyczno-muzycznych korzystają przez cały czas trwania praw ich do utworu oryginalnego z ochrony od nieupoważnionego publicznego wystawiania ich utworów w przekładzie.

Rby korzystać z ochrony, wynikającej z niniejszego artykułu, autorowie nie mają obowiązku przy ogłaszaniu utworów swoich wzbraniać ich wystawiania lub wykonania publicznego.

Art. 12.

Do reprodukcji niedozwolonych, do których stosuje się niniejsza Konwencja, zaliczają się w szczególności przyswojenia pośrednie — bez upoważnienia — utworu literackiego lub artystycznego, jako to: przystosowania, układy muzyczne, przeróbki powieści, noweli lub poezji na sztuki teatralne i odwrotnie i t. d., o ile są one tylko odtworzeniem tego samego utworu w tej samej formie, lub w formie innej, ze zmianami, dodatkami lub skrótami nieistotnymi i nie noszą cechy nowego dzieła oryginalnego.

originale, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs oeuvres.

Art. 9.

Les romans-feuilletons, les nouvelles et toutes autres oeuvres, soit littéraires, soit scientifiques, soit artistiques quel qu'en soit l'objet, publiés dans les journaux ou recueils périodiques d'un des pays de l'Union, ne peuvent être reproduits dans les autres pays sans le consentement des auteurs.

À l'exclusion des romans-feuilletons et des nouvelles, tout article de journal peut être reproduit par un autre journal, si la reproduction n'en est pas expressément interdite. Toutefois, la source doit être indiquée; la sanction de cette obligation est déterminée par la législation du pays où la protection est réclamée.

La protection de la présente Convention ne s'applique pas aux nouvelles du jour ou aux faits divers qui ont le caractère de simples informations de presse.

Art. 10.

En ce qui concerne la faculté de faire licitement des emprunts à des oeuvres littéraires ou artistiques pour des publications destinées à l'enseignement ou ayant un caractère scientifique, ou pour des chrestomathies, est réservé l'effet de la législation des pays de l'Union et des arrangements particuliers existants ou à conclure entre eux.

Art. 11.

Les stipulations de la présente Convention s'appliquent à la représentation publique des oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales, et à l'exécution publique des oeuvres musicales, que ces oeuvres soient publiées ou non.

Les auteurs d'oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales sont, pendant la durée de leur droit sur l'oeuvre originale, protégés contre la représentation publiques non autorisée de la traduction de leurs ouvrages.

Pour jouir de la protection du présent article, les auteurs, en publiant leurs oeuvres, ne sont pas tenus d'en interdire la représentation ou l'exécution publique.

Art. 12.

Sont spécialement comprises parmi les reproductions illicites auxquelles s'applique la présente Convention, les appropriations indirectes non autorisées d'un ouvrage littéraire ou artistique, telles que adaptations, arrangements de musique; transformations d'un roman, d'une nouvelle ou d'une poésie en pièce de théâtre et réciproquement, etc. lorsqu'elles ne sont pas la reproduction de cet ouvrage, dans la même forme ou sous une autre forme, avec des changements, additions ou retranchements, non essentiels, et sans présenter le caractère d'une nouvelle oeuvre originale.

Art. 13.

Autorom utworów muzycznych przysługuje wyłączne prawo do udzielania pozwoleń na: 1) przeniesienie dzieł tych na instrumenty, na których mogłyby być mechanicznie wykonywane, 2) wykonywanie publiczne dzieł na takich instrumentach.

Prawodawstwo wewnętrzne każdego kraju będzie mogło poczynić, o ile go to dotyczy, zastrzeżenia i warunki co do zastosowania tego artykułu, jednakże wszystkie tego rodzaju zastrzeżenia i warunki będą ograniczone ściśle do kraju, który je ustanowił.

Postanowienia ustępu pierwszego nie mają mocy wstecznej, wobec czego nie będą stosowane w krajach związkowych do utworów, przeniesionych prawnie w tychże krajach na mechaniczne instrumenty przed wejściem w moc niniejszej Konwencji.

Przeróbki dokonane na mocy ustępów 2-go i 3-go niniejszego artykułu i wprowadzone bez zgody stron zainteresowanych, do kraju, w którym nie są dozwolone, będą mogły ulec zajęciu.

Art. 14.

Autorom utworów literackich, naukowych i artystycznych przysługuje wyłączne prawo upoważnienia do odtwarzania i publicznego przedstawiania swych utworów za pomocą kinematografu.

Narówni z utworami literackimi i artystycznymi podlegają ochronie utwory kinematograficzne — o ile autor za pomocą układu scenicznego lub zestawienia wydarzeń przedstawionych, nada utworom tym charakter osobisty i oryginalny.

Nie czyniąc ujmy prawom autora oryginalnego utworu, odtworzenie za pomocą kinematografu dzieła literackiego, naukowego i artystycznego jest chronione narówni z utworem oryginalnym.

Postanowienia powyższe stosują się do odtwarzania lub wytwarzania dzieła, otrzymanywanego za pomocą wszelkich innych sposobów, podobnych do kinematografii.

Art. 15.

Ażeby autorowie dzieł, chronionych niniejszą Konwencją, byli uważani, aż do dowodu przeciwnego, za takich i w następstwie tego mieli możliwość ścigania podrobiaczy przed sądami różnych krajów związkowych, wystarczy, aby nazwisko ich było wskazane na utworze w przyjęty sposób.

Co do dzieł wydanych bezimiennie lub pod pseudonimem, wydawca, którego nazwisko wskazane jest na utworze, mocen jest bronić praw przysługujących autorowi. Jest on bez dalszych dowodów uważany za przedstawiciela autora bezimiennego lub piszącego pod pseudonimem.

Art. 16.

Każde dzieło podrobione może ulec zajęciu przez kompetentne władze kraju związkowego, w którym dzieło oryginalne korzysta z ochrony prawnej.

Art. 13.

Les auteurs d'oeuvres musicales ont le droit exclusif d'autoriser: 1) l'adaptation de ces oeuvres, à des instruments servant à les reproduire mécaniquement; 2) l'exécution publique des mêmes oeuvres au moyen de ces instruments.

Des réserves et conditions relatives à l'application de cet article pourront être déterminées par la législation intérieure de chaque pays, en ce qui le concerne; mais toutes réserves et conditions de cette nature n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies.

La disposition de l'alinéa 1-er n'a pas d'effet rétroactif et, par suite, n'est pas applicable, dans un pays de l'Union, aux oeuvres qui, dans ce pays, auront été adaptées licitement aux instruments mécaniques avant la mise en vigueur de la présente Convention.

Les adaptations faites en vertu des alinéas 2 et 3 du présent article et importées, sans autorisation des parties intéressées, dans un pays où elles ne seraient pas licites pourront y être saisies.

Art. 14.

Les auteurs d'oeuvres littéraires, scientifiques ou artistiques ont le droit exclusif d'autoriser la reproduction et la représentation publique de leurs oeuvres par la cinématographie.

Sont protégées comme oeuvres littéraires ou artistiques les productions cinématographiques lorsque, par les dispositifs de la mise en scène ou les combinaisons des incidents représentés, l'auteur aura donné à l'oeuvre un caractère personnel et original.

Sans préjudice des droits de l'auteur de l'oeuvre originale, la reproduction par la cinématographie d'une oeuvre littéraire, scientifique ou artistique est protégée comme une oeuvre originale.

Les dispositions qui précèdent s'appliquent à la reproduction ou production obtenue par tout autre procédé analogue à la cinématographie.

Art. 15.

Pour que les auteurs des ouvrages protégés par la présente Convention soient, jusqu'à preuve contraire, considérés comme tels et admis, en conséquence, devant les tribunaux des divers pays de l'Union, à exercer des poursuites contre les contrefacteurs, il suffit que leur nom soit indiqué sur l'ouvrage en la manière usitée.

Pour les oeuvres anonymes ou pseudonymes, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'ouvrage est fondé à sauvegarder les droits appartenant à l'auteur. Il est, sans autres preuves, réputé ayant cause de l'auteur anonyme ou pseudonyme.

Art. 16.

Toute oeuvre contrefaite peut être saisie par les autorités compétentes des pays de l'Union où l'oeuvre originale a droit à la protection légale.

W tych krajach zajęcie może być również stosowane do utworzeń, pochodzących z kraju, w którym twór nie korzysta z ochrony lub przestał z niej korzystać.

Zajęcia dokonywa się zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym każdego kraju.

Art. 17.

Przepisy niniejszej Konwencji nie mogą ubliżać w niczem prawu, przysługującemu każdemu Rządowi kraju związkowego, a polegającemu na zezwoleniu, dozorowaniu, zakazywaniu za pomocą środków prawodawczych lub policji wewnętrznej rozpowszechniania, przedstawiania, wystawiania każdego utworu czy produkcji, względem których władza właściwa miałaby prawo to wykonać.

Art. 18.

Niniejsza Konwencja stosuje się do wszystkich utworów, które z chwilą wejścia jej w moc nie stały się jeszcze dobrem ogólnem w kraju powstania dzieła, z powodu upływu czasu trwania ochrony.

Gdyby jednak przez upływ czasu trwania ochrony, która mu była poprzednio przyznana, utwór jaki stał się już dobrem ogólnem w kraju, gdzie się żąda ochrony, tam ona mu nie będzie powtórnie przyznana.

Stosowanie tej zasady nastąpi na podstawie zobowiązań, objętych przez specjalne Konwencje już istniejące między krajami związkowymi lub mające być w tym celu zawarte. W braku podobnych zobowiązań odnośnie kraje, każdy dla siebie, określą sposoby stosowania tej zasady.

Przepisy poprzedzające stosują się również w razie nowych przystąpień do Związku i w wypadku, kiedy zastosowanie artykułu 7-go przedłużyłoby czas trwania ochrony.

Art. 19.

Przepisy Konwencji niniejszej nie stoją na przeszkodzie domaganiu się zastosowania przepisów szerszych, wydanych przez prawodawstwo któregoś z krajów związkowych na korzyść cudzoziemców wogóle.

Art. 20.

Rządy krajów związkowych zastrzegają sobie prawo zawierania między sobą układów odrębnych, o ile układy te zabezpieczyłyby autorom prawa rozleglejsze od tych, które im przyznaje Związek, lub też zawierały inne jeszcze postanowienia, nie sprzeciwiające się Konwencji niniejszej. Przepisy układów istniejących, o ile odpowiadają powyższym warunkom, pozostają w mocy.

Art. 21.

Urząd międzynarodowy pod nazwą „Biuro Związku Międzynarodowego dla ochrony utworów literackich i artystycznych” zostaje utrzymany.

Dans ces pays, la saisie peut aussi s'appliquer aux reproductions provenant d'un pays où l'oeuvre n'est pas protégée ou a cessé de l'être.

Le saisie a lieu conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Art. 17.

Les dispositions de la présente Convention ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au Gouvernement de chacun des pays de l'Union de permettre, de surveiller, d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure, la circulation, la représentation, l'exposition de tout ouvrage ou production à l'égard desquels l'autorité compétente aurait à exercer ce droit.

Art. 18.

La présente Convention s'applique à toutes les oeuvres qui au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public de leur pays d'origine par l'expiration de la durée de la protection.

Cependant, si une oeuvre, par l'expiration de la durée de protection qui lui était antérieurement reconnue, est tombée dans le domaine public du pays où la protection est réclamée, cette oeuvre n'y sera pas protégée à nouveau.

L'application de ce principe aura lieu suivant les stipulations contenues dans les conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet entre pays de l'Union. A défaut de semblables stipulations, les pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, les modalités relatives à cette application.

Les dispositions qui précèdent s'appliquent également en cas de nouvelles accessions à l'Union et dans le cas où la durée de la protection serait étendue par application de l'art. 7.

Art. 19.

Les dispositions de la présente Convention n'empêchent pas de revendiquer l'application de dispositions plus larges qui seraient édictées par la législation d'un pays de l'Union en faveur des étrangers en général.

Art. 20.

Les Gouvernements des pays de l'Union se réservent le droit de prendre entre eux des arrangements particuliers, en tant que ces arrangements confèreraient aux auteurs des droits plus étendus que ceux accordés par l'Union, ou qu'ils renfermeraient d'autres stipulations non contraires à la présente Convention. Les dispositions des arrangements existants qui répondent aux conditions précitées restent applicables.

Art. 21.

Est maintenu l'office international institué sous le nom de „Bureau de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques”.

Biuro to podlega wysokiemu zwierzchnictwu Szwajcarskiego Rządu Związkowego, który zajmuje się jego organizacją i dozoruje jego prace.

Urzędowym językiem Biura jest język francuski.

Art. 22.

Biuro międzynarodowe skupia informacje wszelkiego rodzaju dotyczące ochrony praw autorów do ich dzieł literackich i artystycznych. Uzgadnia je i ogłasza. Biuro zajmuje się badaniem spraw użyteczności ogólnej, dotyczących Związku, i redaguje na podstawie dokumentów, dostarczanych mu przez różne administracje, pismo periodyczne w języku francuskim, omawiające sprawy, dotyczące przedmiotów Związku. Rządy krajów związkowych zastrzegają sobie prawo upoważnienia Biura, za wspólnym porozumieniem, do wydania publikacji w jednym lub kilku językach, o ile doświadczenie wykaże potrzebę tegoż.

Biuro międzynarodowe powinno każdej chwili służyć członkom Związku wszelkimi potrzebnymi im specjalnymi informacjami w sprawach, dotyczących ochrony utworów literackich i artystycznych.

Dyrektor Biura międzynarodowego składa o sprawowaniu swych czynności sprawozdanie coroczne, które podaje się do wiadomości wszystkim członkom Związku.

Art. 23.

Wszystkie kraje zawierające umowę ponoszą wspólnie koszt utrzymania Biura międzynarodowego. Aż do wydania w tej mierze zarządzeń, koszt ten nie będą mogły przekroczyć sumy sześćdziesięciu tysięcy franków rocznie. Suma ta w razie potrzeby będzie mogła być powiększona na mocy zwyczajnej uchwały jednej z konferencji, przewidzianych w artykule 24.

W celu określenia części, która na każdy kraj z tej ogólnej sumy kosztów przypada, kraje zawierające umowę oraz te, które dodatkowo do Związku przystąpią, zostają podzielone na sześć klas, biorących udział w kosztach, w stosunku do pewnej ilości jednostek, mianowicie:

1 klasa	—	25 jednostek
2 "	—	20 "
3 "	—	15 "
4 "	—	10 "
5 "	—	5 "
6 "	—	3 "

Te współczynniki mnoży się przez ilość krajów każdej klasy, i suma otrzymanych w ten sposób iloczynów tworzy ilość jednostek, przez którą ogólna suma wydatków winna być dzielona. Jednostką udziału w wydatkach będzie iloraz, uzyskany w ten sposób.

Każde państwo oświadczy w chwili swego przystąpienia, do której z powyższych klas pragnie być zaliczone.

Administracja szwajcarska układa budżet Biura, dozoruje jego wydatki, wypłaca potrzebne zaliczki i sporządza roczne rachunki, które będą następnie komunikowane wszystkim innym administracjom.

Ce Bureau est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau est la langue française.

Art. 22.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection des droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires et artistiques. Il les coordonne et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union. Les Gouvernements des pays de l'Union se réservent d'autoriser, d'un commun accord, le Bureau à publier une édition dans une ou plusieurs autres langues, pour le cas où l'expérience en aurait démontré le besoin.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union pour leur fournir, sur les questions relatives à la protection des oeuvres littéraires et artistiques, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les membres de l'Union.

Art. 23.

Les dépenses du Bureau de l'Union internationale sont supportées en commun par les Pays contractants. Jusqu'à nouvelle décision, elles ne pourront pas dépasser la somme de soixante mille francs par année. Cette somme pourra être augmentée au besoin par simple décision d'une des Conférences prévues à l'article 24.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les Pays contractants et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1-re classe	25 unités
2-me "	20 "
3-me "	15 "
4-me "	10 "
5-me "	5 "
6-me "	3 "

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chaque pays déclarera, au moment de son accession, dans laquelle des susdites classes il demande à être rangé.

L'Administration suisse prépare le budget du Bureau et en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Art. 24.

Niniejsza Konwencja może podlegać rewizjom, dla wprowadzenia do niej ulepszeń, mających na celu udoskonalenie systemu Związku.

Kwestja tego rodzaju, podobnie jak kwestje dotyczące rozwoju Związku z innych punktów widzenia, będą rozstrząsane przez delegatów odnośnych krajów na konferencjach, które będą się odbywały kolejno w krajach związkowych. Administracja kraju, w którym będzie obradowała konferencja, winna z pomocą Biura międzynarodowego przygotować prace konferencji. Dyrektor Biura jest obecny na posiedzeniach konferencji i bierze udział w dyskusji bez głosu decydującego.

Żadna zmiana w niniejszej Konwencji nie obowiązuje Związku, o ile nie została jednomyślnie uchwalona przez kraje, wchodzące w jego skład.

Art. 25.

Państwa, nie należące do Związku a zapewniające ochronę ustawodawczą praw, stanowiących przedmiot niniejszej Konwencji, mogą na żądanie do niej przystąpić.

O przystąpieniu tem zawiadomi się na piśmie Rząd Związkowy Szwajcarski, który doniesie to wszystkim innym.

Pociąga ono za sobą samo przez się przyłączenie się do wszystkich warunków oraz przypuszczenie do wszystkich korzyści, zastrzeżonych w niniejszej Konwencji. Będzie ono jednakże mogło zawierać wskazanie przepisów Konwencji z 9 września 1886 r. oraz aktu dodatkowego z 4 maja 1896 r., o ileby się uważało za stosowne zastąpić niemi; choćby tymczasowo, odpowiednie przepisy niniejszej Konwencji.

Art. 26.

Krajom, zawierającym umowę, przysługuje w każdej chwili prawo przystąpienia do niniejszej Konwencji w imieniu swoich kolonji i zagranicznych posiadłości.

W tym celu mogą one: bądź złożyć ogólną deklarację, obejmującą wszystkie ich kolonje i posiadłości, bądź specjalnie wymienić te, które do Konwencji przystępują, bądź wreszcie ograniczyć się do wskazania tych, które z Konwencji są wykluczone.

Deklaracja ta będzie notyfikowana na piśmie Rządowi Związkowemu Szwajcarskiemu, który zawiadomi o tem wszystkie inne.

Art. 27.

Niniejsza Konwencja w stosunkach pomiędzy państwami, zawierającymi umowę, zastąpi Konwencję Berneńską z 9 września 1886 r., łącznie z artykułem dodatkowym i protokołem zamknięcia obrad z tegoż dnia oraz z aktem dodatkowym i z deklaracją objaśniającą z 4 maja 1896 r. Powyższe akty konwencyjne pozostają w mocy w stosunku do państw, któreby nie ratyfikowały niniejszej Konwencji. Państwa, podpisujące niniejszą Konwencję, będą mogły oświadczyć w chwili wymiany ratyfikacji, że zamierzają w tym lub innym punkcie podlegać jeszcze przepisom Konwencji, które poprzednio podpisały.

Art. 24.

La présente Convention peut être soumise à des revisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

Les questions de cette nature, ainsi que celles qui intéressent à d'autres points de vue le développement de l'Union, sont traitées dans des Conférences qui auront lieu successivement dans les pays de l'Union entre les délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger une Conférence prépare, avec le concours du Bureau international, les travaux de celle-ci. Le Directeur du Bureau assiste aux séances des Conférences et prend part aux discussions sans voix délibérative.

Aucun changement à la présente Convention n'est valable pour l'Union que moyennant l'assentiment unanime des pays qui la composent.

Art. 25.

Les Etats étrangers à l'Union et qui assurent la protection légale des droits faisant l'objet de la présente Convention, peuvent y accéder sur leur demande.

Cette accession sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, adhésion à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés dans la présente Convention. Toutefois, elle pourra contenir l'indication des dispositions de la Convention du 9 septembre 1886 ou de l'acte additionnel du 4 mai 1896 qu'ils jugeraient nécessaire de substituer, provisoirement au moins, aux dispositions correspondantes de la présente Convention.

Art. 26.

Les Pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies ou possessions étrangères.

Ils peuvent, à cet effet, soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies ou possessions sont comprises dans l'accession, soit nommer expressément celles qui y sont comprises, soit se borner à indiquer celles qui en sont exclues.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Art. 27.

La présente Convention remplacera, dans les rapports entre les Etats contractants, la Convention de Berne du 9 septembre 1886, y compris l'Article additionnel et le Protocole de clôture du même jour ainsi que l'Acte additionnel et la Déclaration interprétative du 4 Mai 1896. Les actes conventionnels précités resteront en vigueur dans les rapports avec les Etats qui ne ratifieraient pas la présente Convention.

Les Etats signataires de la présente Convention pourront, lors de l'échange des ratifications, déclarer qu'ils entendent, sur tel ou tel point, rester encore liés par les dispositions des Conventions auxquelles ils ont souscrit antérieurement.

Art. 28.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana, a akty ratyfikacyjne wymienione w Berlinie najpóźniej 1 lipca 1910 r.

Każda ze stron, zawierających umowę, wręczy przy wymianie ratyfikacji tylko jeden dokument ratyfikacyjny, który wraz z dokumentami innych państw zostanie złożony w archiwach rządowych Związku Szwajcarskiego. Każda strona otrzyma wzajemnie egzemplarz protokołu wymiany ratyfikacji podpisany przez pełnomocników, którzy brali w niej udział.

Art. 29.

Niniejsza Konwencja wejdzie w moc w trzy miesiące po wymianie ratyfikacji i pozostanie w mocy przez czas nieokreślony, aż do upływu roku od dnia jej wypowiedzenia.

Wypowiedzenie będzie skierowane do Rządu Związku Szwajcarskiego. Będzie ono miało skutek jedynie dla kraju, który je uczynił, Konwencja zaś będzie nadal obowiązywała wszędzie inne kraje związkowe.

Art. 30.

Państwa, które wprowadzą do swego prawodawstwa pięćdziesięcioletni okres czasu trwania ochrony, przewidziany w ust. 1 artykułu 7 niniejszej Konwencji, zawiadomią o tem piśmienną deklaracją Rząd Związku Szwajcarskiego, ten zaś zawiadomi o tem natychmiast wszystkie inne państwa związkowe.

To samo stosuje się do państw, które zrzekną się zastrzeżeń, poczynionych przez nie na mocy artykułu 24, 26 i 27.

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i przyłożyli na nie niej swe pieczęcie.

Sporządzone w Berlinie, dnia 13 listopada tysiąc dziewięćset ósmego roku w jedynym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwum Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, a którego odpisy uwierzytelnione będą wręczone w drodze dyplomatycznej Państwu ukladającym się:

Za Niemcy:	Za Danję:
(L. S.) DR. K. VON STUDDT	(L. S.) J. HEGERMANN
(L. S.) VON KOERNER	LINDECRONE
(L. S.) DUNGS	
(L. S.) GOEBEL VON HARRANT	Za Hiszpanję:
(L. S.) ROBOLSKI	(L. S.) LUIS POLO DE BERNABE
(L. S.) JOSEF KOHLER	(L. S.) EUGENIO FERRAZ
(L. S.) OSTERRIETH	
Za Belgję:	Za Japonję:
(L. S.) HR. DELLA FAILLE DE LEVERGHEM	(L. S.) MIZUNO RENTARO
(L. S.) JULES DE BOREHGRAVE	(L. S.) HORIGUCHI KUMICHI
(L. S.) WAUWERMANS	

Art. 28.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Berlin au plus tard le 1-er juillet 1910.

Chaque Partie contractante remettra, pour l'échange des ratifications, un seul instrument, qui sera déposé, avec ceux des autres pays, aux archives du Gouvernement de la Confédération suisse. Chaque Partie recevra en retour un exemplaire du procès-verbal d'échange des ratifications, signé par les Plénipotentiaires qui y auront pris part.

Art. 29.

La présente Convention sera mise à exécution trois mois après l'échange des ratifications et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en aura été faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays de l'Union.

Art. 30.

Les Etats qui introduiront dans leur législation la durée de protection de cinquante ans prévue par l'article 7, alinéa 1-er, de la présente Convention, le feront connaître au Gouvernement de la Confédération suisse par une notification écrite qui sera communiquée aussitôt par ce Gouvernement à tous les autres Etats de l'Union.

Il en sera de même pour les Etats qui renonceront aux réserves faites par eux en vertu des articles 25, 26 et 27.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Berlin, le 13 novembre mil neuf cent huit en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Pays contractants.

Pour l'Allemagne:	Pour le Danemark:
(L. S.) DR. K. VON STUDDT	(L. S.) J. HEGERMANN
(L. S.) VON KOERNER	LINDENCRONE.
(L. S.) DUNGS	
(L. S.) GOEBEL VON HARRANT	Pour l'Espagne:
(L. S.) ROBOLSKI	(L. S.) Luis Polo DE BERNABÉ.
(L. S.) Josef KOHLER	(L. S.) Eugenio FERRAZ.
(L. S.) OSTERRIETH.	
Pour la Belgique:	Pour le Japon:
(L. S.) Cte DELLA FAILLE DE LEVERGHEM	(L. S.) Mizuno RENTARO.
(L. S.) Jules DE BOREHGRAVE	(L. S.) Horiguchi KUMICHI.
(L. S.) WAUWERMANS.	

Za Rzeczpospolitą Liberyjską:	Za Włochy:	Pour la République de Libéria:	(L. S.) Emilio VENEZIAN. (L. S.) Avv. Augusto FERRARI.
(L. S.) VON KOERNER	(L. S.) PANSÀ (L. S.) LUIGI ROUX (L. S.) SAMUELO OT- TOLENGHI	(L. S.) VON KOERNER.	
Za Luksemburg:	(L. S.) EMILIO VENEZIAN (L. S.) AVV. AUGUSTO FERRARI	Pour la France:	Pour la Norvège:
(L. S.) HR. DE VILLERS		(L. S.) Jules CAMBON. (L. S.) E. LAVISSE. (L. S.) Paul HERVIEU. (L. S.) L. RENAULT. (L. S.) GAVARRY. (L. S.) G. BRETON. (L. S.) Georges LECOMTE.	(L. S.) Klaus HOEL.
Za Monaco:	Za Norwegię:		Pour la Suède:
(L. S.) BR. DE ROLLAND	(L. S.) KLAUS HOEL		(L. S.) TAUBE. (L. S.) P. M. AF. UGGLAS.
Za Francję:	Za Szwecję:		Pour le Luxembourg:
(L. S.) JULES CAMBON (L. S.) E. LAVISSE (L. S.) PAUL HERVIEU (L. S.) L. RENAULT (L. S.) GAVARRY (L. S.) G. BRETON (L. S.) GEORGES LE- COMTE	(L. S.) TAUBE (L. S.) P. M. AF. UGGLAS		(L. S.) Cte DE VILLERS:
Za Wielką Brytanię:	Za Szwajcarię:	Pour la Grande-Bretagne:	Pour Monaco:
(L. S.) H. G. BERGNE (L. S.) GEORGE R. ASKWITH (L. S.) J. DE SALIS	(L. S.) ALFRED VON CLAPARÉDE (L. S.) W. KRAFT	(L. S.) H. G. BERGNE. (L. S.) George R. ASKWITH. (L. S.) J. DE SALIS. Pour l'Italie:	(L. S.) Bon DE ROLLAND. Pour la Suisse:
	Za Tunis:	(L. S.) PANSÀ. (L. S.) Luigi ROUX. (L. S.) Samuele OTTOLENGHI.	(L. S.) Alfred VON CLAPARÉDE. (L. S.) W. KRAFT. Pour la Tunisie:
	(L. S.) JEAN GOUT		(L. S.) Jean GOUT.

Protokół dodatkowy

do przejranej Konwencji berneńskiej
z dnia 13 listopada 1908 r.

Kraje należące do Międzynarodowego Związku ochrony dzieł literackich i artystycznych, chcąc uprawnić do fakultatywnego ograniczania zakresu działania Konwencji z 13 listopada 1908, zgodziły się na następujący protokół:

1) Jeśli jakiś kraj, nie należący do Związku, nie ochrania w sposób dostateczny dzieł autorów, należących do jednego z krajów związkowych, wtedy postanowienia Konwencji z 13 listopada 1908 r. nie mogą w czemkolwiekbyś sprzeciwiać się prawu kraju związkowego do ograniczenia ochrony dzieł, których autorowie są, w chwili pierwszej publikacji tych dzieł, poddaniymi lub obywatelami pomienionego obcego kraju i nie są rzeczywiście zamieszkałymi w jednym z krajów związkowych.

2) Prawo przyznane niniejszym protokołem Państwu umawiającym się przysługuje zarówno wszystkim ich posiadłościom zamorskim.

3) Żadne ograniczenie postanowione na podstawie powyższego ustępu 1. nie będzie sprzeciwiało się prawom, nabytym przez autora co do dzieła opublikowanego w jednym z krajów należących do związku, przed wprowadzeniem tego ograniczenia w wykonanie.

4) Państwa, które na podstawie niniejszego protokołu ograniczą ochronę praw autorskich, zawiadomią o tem rząd Związku Szwajcarskiego za pomocą pisemnego oświadczenia, wskazującego kraje, w stosunku do których ochronę się ogranicza, również jak i ograniczenia, jakim podlegają prawa autorów, należących do tych krajów. Rząd Związku Szwaj-

Protocole Additionel

à la Convention de Berne révisée du 13 novembre 1908.

Les pays membres de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques, désirant autoriser une limitation facultative de la portée de la Convention du 13 novembre 1908, ont d'un commun accord, arrêté le Protocole suivant:

1) Lorsqu'un pays étranger à l'Union ne protège pas d'une manière suffisante les oeuvres des auteurs ressortissant à l'un des pays de l'Union, les dispositions de la Convention du 13 novembre 1908 ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au pays contractant de restreindre la protection des oeuvres dont les auteurs sont, au moment de la première publication de ces oeuvres, sujets ou citoyens dudit pays étranger et ne sont pas domiciliés effectivement dans l'un des pays de l'Union.

2) Le droit accordé aux Etats contractants par le présent Protocole appartient également à chacune de leurs Possessions d'outremer.

3) Aucune restriction établie en vertu du nr. 1 ci-dessus ne devra porter préjudice aux droits qu'un auteur aura acquis sur une oeuvre publiée dans un pays de l'Union avant la mise à exécution de cette restriction.

4) Les Etats qui, en vertu du présent Protocole, restreindront la protection des droits des auteurs, le notifieront au Gouvernement de la Confédération Suisse par une déclaration écrite où seront indiqués les pays vis-à-vis desquels la protection est restreinte, de même que les restrictions auxquelles les droits des auteurs ressortissants à ces pays sont

carskiego zawiadomi o tem natychmiast wszystkie inne kraje związkowe.

5) Niniejszy protokół będzie ratyfikowany i ratyfikacje zostaną złożone w Bernie w terminie najwyżej 12 miesięcy, licząc od jego daty. Wejdzie w moc w miesiąc po upływie tego terminu i będzie miał tę samą moc obowiązującą i czas trwania, co Konwencja, do której się odnosi.

Na dowód czego Pełnomocnicy krajów, należących do Związku, podpisali niniejszy protokół, którego jedna kopia uwierzytelniona zostanie przesłana każdemu z Rządów związkowych.

Spisano w Bernie 20 marca 1914 w jednym egzemplarzu, złożonym w Archiwach Związku Szwajcarskiego.

Za Niemcy: Romberg.
Za Belgję: P. de Grootte.
Za Danję: W. Pestalozzi.
Za Hiszpanję: Francisco deReynoso.
Za Francję: Beau.
Za Wielką-Brytanię: E. Hicks Beach.
Za Haiti: Ch. Fouchard.
Za Włochy: Paulucci de'Calboli.
Za Japonję: Genshiro Nishi.
Za Liberię: J. Vieweg.
Za Luxemburg: P. de Grootte.
Za Monaco: Alb. Oeler.
Za Norwegję: Dr. Georg Wettstein.
Za Niderlandy: Van Panhuys.
Za Portugalję: Joaquim Pedroso.
Za Szwecję: H. von Essen.
Za Szwajcarję: Müller.
Za Tunis: Beau.

Protokół podpisania.

Niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, zebrali się dzisiejszego dnia w celu przystąpienia do podpisania protokołu dodatkowego do zrewidowanej konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych z 13 listopada 1908 i przyjęli do wiadomości następujące oświadczenie, odczytane przez Pełnomocnika Szwecji:

„Ponieważ Rząd Królewski nie ratyfikował jeszcze zrewidowanej Konwencji berneńskiej z 13 listopada 1908, podpisuje protokół dodatkowy do rzeczonoj Konwencji, zastrzegając sobie, że ratyfikacja protokołu będzie mogła mieć miejsce tylko równocześnie z ratyfikacją Konwencji”.

Na dowód czego Pełnomocnicy odnośni podpisali niniejszy protokół.

Spisano w Bernie, 20 dnia miesiąca marca roku tysiąc dziewięćset cztertnastego.

(Podpisy:)

Polska przystąpiła do Konwencji powyższej bez zastrzeżeń, zapisując się do I kategorii państw, współuczestniczących międzynarodowe biuro Związku ochrony własności literackiej i artystycznej.

Prócz Polski, do tegoż Związku należą państwa następujące:

Niemcy od początku (5 grudnia 1887).
Kraje pod protektorem 1 stycznia 1909.

soumis. Le Gouvernement de la Confédération Suisse communiquera aussitôt le fait à tous les autres Etats de l'Union.

5) Le présent Protocole sera ratifié, et les ratifications seront déposées à Berne dans un délai maximum de douze mois comptes à partir de sa date. Il entrera en vigueur un mois après l'expiration de ce délai, et aura même force et durée que la Convention à laquelle il se rapporte.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Pays membres de l'Union ont signé le présent Protocole, dont une copie certifiée sera remise à chacun des Gouvernements unionistes.

Fait à Berne, le 20 mars 1914, en un seul exemplaire, déposé aux Archives de la Confédération Suisse.

Pour l'Allemagne: Romberg.
Pour la Belgique: P. de Grootte.
Pour le Danemark: W. Pestalozzi.
Pour l'Espagne: Francisco de Reynoso.
Pour la France: Beau.
Pour la Grande-Bretagne: E. Ricks Beach.
Pour Haiti: Ch. Fouchard.
Pour l'Italie: Paulucci de'Calboli.
Pour la Japon: Genshiro Nishi.
Pour Libéria: J. Vieweg.
Pour le Luxembourg: P. de Grootte.
Pour Monaco: Alb. Oeler.
Pour la Norvège: Dr. Georg Wettstein.
Pour les Pays-Bas: Van Panhuys.
Pour le Portugal: Joaquim Pedroso.
Pour la Suède: H. von Essen.
Pour la Suisse: Müller.
Pour la Tunisie: Beau.

Procès — Verbal de Signature.

Les Plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés, se sont réunis ce jour à l'effet de procéder à la signature du Protocole additionnel à la Convention de Berne révisée pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques, du 13 novembre 1908, et ils ont pris connaissance de la Déclaration suivante, lue par M. le Plénipotentiaire de la Suède:

„Le Gouvernement du Roi, n'ayant pas encore ratifié la Convention de Berne révisée du 13 novembre 1908, signe le Protocole additionnel à ladite Convention en formulant la réserve que la ratification du Protocole ne pourra avoir lieu qu'avec celle de la Convention”.

En Foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Procès-verbal.

Fait à Berne, le vingtième jour du mois de mars de l'an mil neuf cent quatorze.

(Signatures).

Austrja od 1 października 1920.
Belgja „ początku.

Danja, oraz wyspy Feroe	od 1 lipca 1903.
Hiszpanja z kolonjami	" początku.
Francja z Algerem i kolonjami	" początku.
Wielka-Brytania	" początku.
" Kolonje, posiadłości i niektóre z krajów pod protektoratem	" początku i od 1 lipca 1912.
Grecja	" 9 listopada 1920.
Haiti	" początku.
Włochy	" początku.
Japonja	" 15 lipca 1899.
Liberja	" 16 października 1908.
Luksemburg	" 20 czerwca 1888.
Maroko (terytorjum Prot. franc.)	" 16 czerwca 1917.
Monaco	" 30 maja 1889.
Norwegja	" 13 kwietnia 1886.
Holandja	" 1 listopada 1912.
Indje holenderskie, Curaçao i Surinam	" 1 kwietnia 1913.

Portugalja, z kolonjami	od 29 marca 1911.
Szwecja	" 1 sierpnia 1904.
Szwajcaria	" początku.
Tunis	" początku.
Czecho-Słowacja	" 22 lutego 1921.
Bułgarja	" 5 grudnia 1921.

Zakres mocy obowiązującej przejranej Konwencji Berneńskiej z 13 listopada 1908 roku pomiędzy Państwami należącymi do Związku:

a) Przejrzana Konwencja Berneńska z 13/XI-1908

bez zastrzeżeń obowiązuje:

Niemcy	Hiszpanję	Luksemburg	Polskę
Austrję	Haiti	Maroko	Portugalję
Belgję	Liberję	Monaco	Czecho-Słowację.

b) Przejrzana Konwencja Berneńska z 13/XI-1908

z zastrzeżeniami obowiązuje pozostałe Państwa Związkowe:

ZASTRZEŻENIA PAŃSTW ZWIĄZKOWYCH:

I. Dzieła ochraniające

(art. 2 przejranej Konwencji Berneńskiej)

- a) Dzieła sztuki zastosowane do przemysłu: (Konwencja Berneńska przejrzana art. 2 wiersze końcowe);
Francja i Tunis: „Zastrzeżenia dotyczące się konwencji poprzednich” (bez wyszczególnienia);
- b) Dzieła architektury: (przejrzana Konwencja Berneńska art. 2 al. 1)
Norwegja: Art. 4 Konwencji Berneńskiej z dn. 9 września 1886 r.: „plany, szkice i utwory plastyczne, odnoszące się do architektury”.

II. Prawo przekładu.

(art. 8 przejranej Konwencji Berneńskiej).

1) Grecja: Art. 5 Konwencji Berneńskiej z 9 września 1886 r.:

„Autorowie, należący do jednego z krajów związkowych, lub ich przedstawiciele, korzystają w innych krajach z wyłącznego prawa dokonania przekładu, lub dania upoważnienia na przekład swych utworów aż do upływu dziesięciu lat od daty ogłoszenia utworu oryginalnego w jednym z krajów związkowych.

Przy dziełach wydawanych zeszytami, okres dziesięcioletni liczy się dopiero od daty ukazania się ostatniego zeszytu utworu oryginalnego.

Przy dziełach złożonych z wielu tomów, wydawanych co pewien czas, równie jak przy biuletynach i zeszytach, wydawanych przez towarzystwa literackie lub naukowe, albo przez osoby prywatne — każdy tom, biuletyn lub zeszyt uważa się, o ile chodzi o okres lat dziesięciu, za osobne dzieło.

W wypadkach przewidzianych niniejszym artykułem, przypuszcza się jako datę ogłoszenia dla obliczenia terminu ochrony dzień 31 grudnia tego roku, w którym dzieło zostało ogłoszone”.

RÉSERVES DES PAYS UNIONISTES:

I. Oeuvres protégées.

(art. 2 de la Convention de Berne révisée)

- a) Oeuvres d'art appliqué à l'industrie (Conv. de Berne révisée, art. 2, dernier alinéa):
France et Tunisie: „Stipulations des Conventions antérieures” (sans aucune spécification);
- b) Oeuvres d'architecture (Conv. de Berne révisée, art. 2, 1-er al.):
Norvège: Art. 4 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886: „les plans, croquis et ouvrages plastiques relatifs à l'architecture”.

II. Droit de traduction.

(art. 8 de la Convention de Berne révisée)

1) Grèce: Art. 5 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886: „Les auteurs ressortissant à l'un des pays de l'Union, ou leurs ayants cause, jouissent, dans les autres pays, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs ouvrages jusqu'à l'expiration de dix années à partir de la publication de l'oeuvre originale dans l'un des pays de l'Union.

Pour les ouvrages publiés par livraisons, le délai de dix années ne compte qu'à dater de la publication de la dernière livraison de l'oeuvre originale.

Pour les oeuvres composées de plusieurs volumes publiés par intervalles, ainsi que pour bulletins ou cahiers publiés par des sociétés littéraires ou savantes ou par des particuliers, chaque volume, bulletin ou cahier est, en ce qui concerne le délai de dix années, considéré comme ouvrage séparé.

Dans les cas prévus au présent article, est admis comme date de publication pour les calculs des délais de protection, le 31 décembre de l'année dans laquelle l'ouvrage a été publié”.

2) Włochy, Japonja, Holandja: Art. 5 Konwencji Bernieńskiej z 9 września 1886, opatrzony N. III artykułu 1-go Aktu dodatkowego paryskiego z dn. 4 maja 1886: „Autorowie należący do jednego z krajów związkowych, lub ich przedstawiciele, korzystają w innych krajach z wyłącznego prawa dokonania przekładów, lub dania upoważnienia na przekład swych utworów przez cały czas trwania prawa do dzieła oryginalnego. W każdym razie wyłączne prawo przekładu przestanie istnieć, jeżeli autor nie zrobi z niego użytku w przeciągu lat 10 od pierwszego ogłoszenia utworu oryginalnego, ogłaszając lub dając ogłosić przekład w tym języku, dla którego się będzie żądało ochrony, w jednym z krajów związkowych, (al. 2, 3, 4 jak wyżej; tekst art. 5 Konwencji z r. 1886).

III. Przedstawienia publiczne dzieł dramatycznych i dramatyczno-muzycznych i wykonywanie publicznie utworów muzycznych.

(art. 11 przejranej Konwencji Bernieńskiej).

1) Grecja: Art. 9 Konwencji Bernieńskiej z 9 września 1886:

Postanowienia artykułu 2-go stosują się do publicznego przedstawienia utworów dramatycznych lub dramatyczno-muzycznych, bez względu na to, czy te utwory były ogłoszone, czy nie.

Autorowie utworów dramatycznych lub dramatyczno-muzycznych, albo ich przedstawiciele są podczas trwania ich wyłącznego prawa do przekładów wzajemnie chronieni przed nieupoważnionem publicznym wystawieniem przekładu swych dzieł.

Postanowienia artykułu 2 stosują się również do publicznego wykonywania nieogłoszonych utworów muzycznych, lub tych, które zostały wprawdzie ogłoszone, ale których autor wyraźnie przy tytule lub w nagłówku oświadczył, że zakazuje ich publicznego wykonania.

2) Włochy, Holandja: Artykuł 9 al. 2 Konwencji Bernieńskiej z 9 września 1886 r. Patrz tekst powyższy.

3) Japonja: Art. 9 al. 3 Konwencji Bernieńskiej z dn. 9 września 1886 r. Patrz tekst powyższy.

IV. Artykuły w dziennikach i przeglądach.

(Art. 9 przejranej Konwencji Bernieńskiej).

1) Grecja, Norwegja, Szwecja: Art. 7 Konwencji Bernieńskiej z dn. 9 września 1886 r.:

Artykuły z dzienników lub pism periodycznych, ogłoszone w jednym z krajów związkowych, mogą być odtworzone w oryginale lub w przekładzie w innych krajach związkowych, o ile autorowie lub wydawcy tego wyraźnie nie zabronili.

Przy pismach periodycznych wystarczy, aby ogólny zakaz był uwidoczniiony na czele każdego numeru pism.

Ten zakaz nie może w żadnym razie stosować się do artykułów, zawierających dyskusję polityczną, lub powtórzenie wiadomości bieżących i kronikarskich.

2) Danja, Holandja: Art. 7 Konwencji Bernieńskiej z 9 września 1886 r., uzupełniony N. IV uzupełniającego aktu paryskiego z dn. 4 maja 1896 r.

„Feljetony powieściowe, jakoteż nowele, ogłoszone w dziennikach lub pismach periodycznych w jednym z krajów związkowych, nie będą mogły być odtwarzane ani w oryginale, ani w przekładzie w in-

2) Italie, Japon, Pays-Bas: Art. 5 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886, amendé par le n-o III de l'article 1-er de l'Acte additionnel de Paris du 4 mai 1896: „Les auteurs ressortissants à l'un des pays de l'Union, ou leurs ayants cause, jouissent, dans les autres pays, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs oeuvres pendant toute la durée du droit sur l'oeuvre originale. Toutefois, le droit exclusif de traduction cessera d'exister lorsque l'auteur n'en aura pas fait usage dans un délai de dix ans à partir de la première publication de l'oeuvre originale, en publiant ou en faisant publier, dans un des pays de l'Union, une traduction dans la langue pour laquelle la protection sera réclamée”.

(Les alinéas 2, 3 et 4 comme 'ci-dessus, dans le texte de l'art. 5 de la Convention de 1886).

III. Représentation publique d'oeuvres dramatiques et dramatico-musicales et exécution publique d'oeuvres musicales.

(art. 11 de la Convention de Berne révisée).

1) Grèce: Art. 9 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886: „Les stipulations de l'article 2 s'appliquent à la représentation publique des oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales que ces oeuvres soient publiées ou non.

Les auteurs d'oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales ou leurs ayants cause, sont, pendant la durée de leur droit exclusif de traduction, réciproquement protégés contre la représentation publique non autorisée de la traduction de leurs ouvrages.

Les stipulations de l'article 2 s'appliquent également à l'exécution publique des oeuvres musicales non publiées ou de celles qui ont été publiées, mais dont l'auteur a expressément déclaré sur le titre ou en tête de l'ouvrage qu'il en interdit l'exécution publique”.

2) Italie, Pays-Bas: Art. 9, al. 2, de la Convention de Berne du 9 septembre 1886. Voir texte ci-dessus.

3) Japon: Art. 9, al. 3, de la Convention de Berne du 9 septembre 1886. Voir texte ci-dessus.

IV. Articles de journaux et de revues.

(art. 9 de la Convention de Berne révisée).

1) Grèce, Norvège, Suède: Art. 7 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886: „Les articles de journaux ou de recueils périodiques publiés dans l'un des pays de l'Union peuvent être reproduits, en original ou en traduction, dans les autres pays de l'Union, à moins que les auteurs ou éditeurs ne l'aient expressément interdit. Pour les recueils, il peut suffire que l'interdiction soit faite d'une manière générale en tête de chaque numéro du recueil.

En aucun cas, cette interdiction ne peut s'appliquer aux articles de discussion politique ou à la reproduction des nouvelles du jour et des faits divers”.

2) Danemark, Pays-Bas: Art. 7 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886, amendé par le n-o IV de l'article 1-er l'Acte additionnel de Paris du 4 mai 1896: „Les romans-feuilletons, y compris les nouvelles, publiées dans les journaux ou recueils périodiques d'un des pays de l'Union, ne pourront être reproduits, en original ou en tra-

nych krajach bez upoważnienia autorów lub ich przedstawicieli. To samo dotyczy także innych artykułów w dziennikach lub pismach periodycznych, skoro autorowie lub wydawcy wyraźnie oświadczą w tym samym dzienniku lub piśmie periodycznym, w którym te artykuły dadzą ogłosić, że zakazują ich odtwarzania.

Przy pismach periodycznych wystarczy, aby ogólny zakaz był uwidoczniiony na czele każdego numeru. W braku zakazu, odtworzenie będzie dozwolone pod warunkiem wskazania źródła.

W żadnym razie zakaz nie będzie mógł stosować się do artykułów, zawierających dyskusję polityczną, do wiadomości bieżących i kronikarskich.

V. Działanie wstecz.

(Art. 18 przejrzanej Konwencji Berneńskiej.)

1) Norwegja: Art. 14 Konwencji Berneńskiej z dn. 9 września 1886 r. „Konwencja niniejsza, z uwzględnieniem zastrzeżeń i warunków, mających się za wspólną zgodą określić, stosuje się do wszystkich utworów, które w chwili jej wejścia w moc prawną nie stały się jeszcze dobrem ogólnem”.

2) Anglja: Art. 14 Konwencji Berneńskiej z dn. 9 września 1886 r. i № 4 protokołu zamknięcia tej Konwencji, uzupełniony aktem dodatkowym, paryskim z dn. 4 maja 1896.

Art. 14. (Patrz tekst powyższy).

Protokół zamknięcia uzupełniony № 4:

„Wspólną zgodę, przewidzianą w art. 14 Konwencji, określa się następująco:

Stosowanie Konwencji Berneńskiej i niniejszego aktu dodatkowego do utworów, które w swym kraju powstania w chwili wejścia w życie tych aktów nie stały się jeszcze dobrem ogólnem, będzie się odbywało według odnośnych zobowiązań, mieszczących się w specjalnych konwencjach zawartych, lub mających być zawartymi w tym celu.

W braku podobnych zobowiązań między krajami związkowymi, kraje odnośne uregulują zapomocą ustawodawstwa wewnętrznego, każdy o tyle, o ile go to dotyczy, sposoby postępowania, odnoszące się do zastosowania zasady, zawartej w art. 14.

Postanowienia art. 14 Konwencji Berneńskiej i niniejszego numeru protokołu zamknięcia stosują się również i do wyłącznego prawa przekładu, tak jak ono jest zapewnione przez niniejszy Akt dodatkowy.

Powyżej wymienione przepisy przejściowe mają zastosowanie w razach nowych przystąpień do Związku.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z 20 marca 1914 r. do przejrzanej Konwencji Berneńskiej z 13 listopada 1908 r. obowiązuje państwa następujące:

Niemcy, Austrje, Danję, Hiszpanję, Francję, Anglję, Japonję, Liberję, Luksemburg, Maroko, Monaco, Norwegję, Holandję, Polskę, Szwecję, Szwajcarję, Tunis, Czecho-Słowację i Bułgarję.

Prezydent Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *Dąbski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

16278 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 50 mk.

ductions, dans les autres pays, sans l'autorisation des auteurs ou de leurs ayants cause.

Il en sera de même pour les autres articles de journaux ou de recueils périodiques, lorsque les auteurs ou éditeurs auront expressément déclaré, dans le journal ou le recueil même où ils les auront fait paraître, qu'ils en interdisent la reproduction. Pour les recueils, il suffit que l'interdiction soit faite d'une manière générale en tête de chaque numéro.

A défaut d'interdiction, la reproduction sera permise à la condition d'indiquer la source.

En aucun cas, l'interdiction ne pourra s'appliquer aux articles de discussion politique, aux nouvelles du jour et aux faits divers”.

V. Rétroactivité.

(art. 18 de la Convention de Berne révisée).

1) Norvège: Art. 14 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886: „La présente Convention, sous les réserves et conditions à déterminer d'un commun accord, s'applique à toutes les oeuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public dans leur pays d'origine”.

2) Grande Bretagne: Art. 14 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et n-o 4 du Protocole de clôture de cette dernière Convention, amendé par l'Acte additionnel de Paris du 4 mai 1896.

Art. 14 (voir le texte ci-dessus).

Protocole de clôture amendé, № 4:

„L'accord commun prévu à l'article 14 de la Convention est déterminé ainsi qu'il suit:

L'application de la Convention de Berne et du présent Acte additionnel aux oeuvres non tombées dans le domaine public dans leur pays d'origine au moment de la mise en vigueur de ces actes, aura lieu suivant les stipulations y relatives contenues dans les conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet.

A défaut de semblables stipulations entre pays de l'Union, les pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, par la législation intérieure, les modalités relatives à l'application du principe contenu dans l'article 14.

Les stipulations de l'article 14 de la Convention de Berne et du présent numéro du Protocole de clôture s'appliquent également au droit exclusif de traduction, tel qu'il est assuré par le présent Acte additionnel.

Les dispositions transitoires mentionnées ci-dessus sont applicables en cas de nouvelles accessions à l'Union.”.